

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца
и пријатеља Параћина

ГОДИНА I

БРОЈ 2

Јун 2001.

ПОЗДРАВ НАШЕМ ПАРАЋИНУ

Први сачувани документ у коме се помиње Параћин је Повеља кнеза Лазара из 1372. године. Поново се помиње у Повељи кнегиње Милице из 1392. године, затим у Повељи Ђурађа Бранковића из 1452. године. Први детаљнији сачуван опис и податке о Параћину оставио је 1661. године Евлија Челебија.

Параћин након буне против Турака 1832. године креће у развој на свим пољима. Да се потсетимо најзначајнијих датума: Први параћински Суд 1832. године; Велики помор од куге 1837. год.; Апсана као јавни објекат 1859. год.; Телеграфски саобраћај 1861. год.; Турци напустили град 1867. год.; Прва читаоница - библиотека основана 1869. год.; Гимназија у Параћину први пут основана 1878. год. Прва српска фабрика за изградњу сукна, шајака, чоје, кебади, гајтана и вунених

предива изграђена је 1879. године.; Фабрика за израду цемента - Поповац основана је 1889. год.; Прва Параћинска Задруга за међусобно помагање и штедњу основана је 1897. год., (прва банка са капиталом искључиво Параћинаца), Грађанска школа отворена је 1899. год.; Прва фабрика за израду месних конзерви подигнута је 1901. год.; Прво безимено белгијско-српско друштво основано је 1902. год.; Прва српска фабрика стакла основана је 1907. год.

Други светски рат погодио је Параћин у тренутку пуног узлета у развоју. Град који је 1941. године био високо развијен индустријски, за то време 11 индустријских предузећа - фабрика, слободно се може рећи најразвијенији у Поморављу и носилац развоја у текстилној, стакларској, цементној и кондиторској производњи Србије, а и целог Балкана. Од 1945. године од краја Другог светског рата тај развој је знатно испод тренда у Србији и Југославији, посебно поред својих реалних могућности и кадровских потенцијала из Параћина и околине, веома успешних где год су радили широм Југославије и света. Желимо том значајном граду Србије и природном центру Поморавља поновни узлет и просперитет у новом миленијуму, јер ако буде слоге и памети има са ким, а уз мало среће и много рада и са чим.

Удружење Параћинаца и пријатеља
Параћина - БЕОГРАД.

ИЗВОД ИЗ СТАТУТА УДРУЖЕЊА (2)

САРАДЊА СА ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ЗАЈЕДНИЦАМА

Удружење сарађује са свим удружењима и асоцијацијама чији се програм заснива на неговању и развоју културне, духовне и научне комуникације, а посебно:

- са Скупштином града Београда и свим организацијама главног града које у програму имају наведене циљеве;
- са Скупштином Општине Параћин, као и њеним културним и просветним институцијама;
- са сродним удружењима грађана у Београду.

Удружење сарађује са стручним и научним организацијама ради успешнијег и потпунијег остварења постављених циљева.

Удружење сарађује са предузећима по питањима значајним за извршавање послова и задатака предвиђених овим Статутом.

ЧЛАНСТВО У УДРУЖЕЊУ

Сваки грађанин СРЈ под условом прописаним овим Статутом може постати члан удружења.

Чланство у Удружењу стиче се и доказује чланском картом и плаћеном чланарином. Чланови Удружења имају једнака права и обавезе.

Дужности и обавезе чланова Удружења су:

- да чува и подиже углед Удружења;
- да учествује у спровођењу програма Удружења;
- да плаћа чланарину.

ЈАВНОСТ У РАДУ

Рад удружења је јаван. ...

ПАРАЋИН 2020.

НОВИ ГЕНЕРАЛНИ УРБАНИСТИЧКИ ПЛАН

Природно је да су Параћинци у Београду заинтересовани за збивања у Параћину, те сазнање је наш град донео одлуку за израду новог генералног урбанистичког плана (ГУП) изазвало је велико интересовање стручне и целокупне јавности у граду и ван њега. ГУП је обиман, многостран и мултидисциплинаран захват, пресудно значајан за живот и будућност града и свих његових садашњих, бивших и будућих становника.

Постојећи ГУП је из 1982. год, са изменама и допунама из 1987. год, и његове могућности су увелико исцрпљене због интензивне градње, нарочито у последњој деценији.

Параћинци у Београду су заинтересовани за напредак свог града, те удружење између осталог има за циљ и сарадњу са завичајним градом, а окупља људе разних струка, знања и искустава, те је пожељно да се улључимо у процес доношења ГУП-а. Параћинац ће према својим могућностима пратити све активности на овом послу.

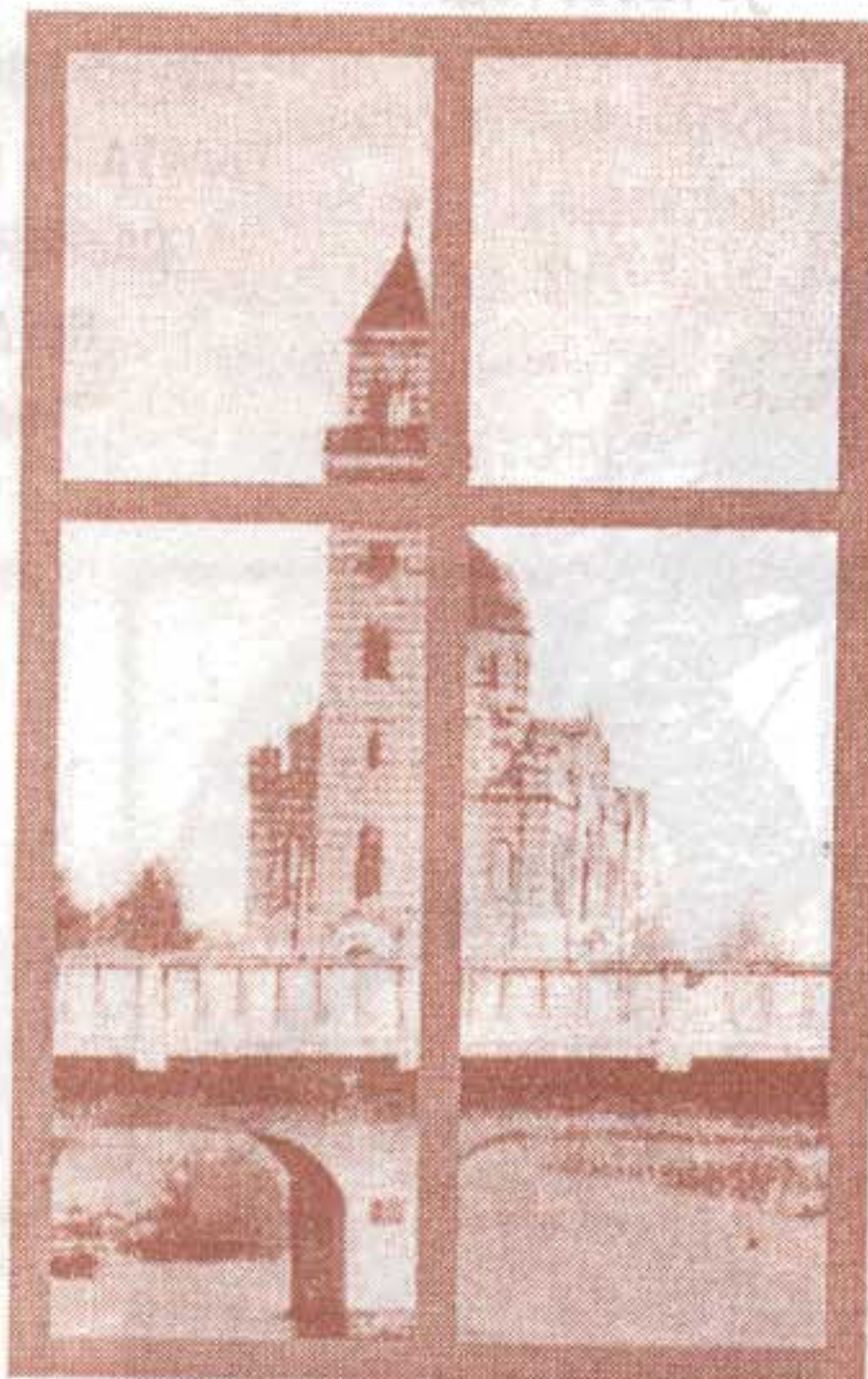
Удружење

САСТАНАК УПРАВНОГ
ОДБОРА УДРУЖЕЊА

ОДЛАЗАК У ЗАВИЧАЈ НА ЈЕСЕН

Недавно је у ресторану "Парк", где се окупљамо, под руководством председника Удружења инжењера Бранка Радовића, одржан састанак нашег Удружења.

Разматрана су текућа питања, али су две теме доминирале: одлагање излета чланова удружења у Параћин за јесен, и отварање могућности за добијање просторија за наше удружење. Излет у Параћин уствари није остварен из разлога што се пријавио недовољан број учесника, па је одлучено да се све организује на јесен. Што се тиче просторија обављени су контакти и у Параћину и у Београду, где Удружење егзистира и постоји обострани интерес и могућност да се ова идеја реализује.

TOP TOURS - ПОЗНАТА
ТУРИСТИЧКА АГЕНЦИЈА

У извесном смислу наше Удружење је "рођено" у просторијама агенције **TOP TOURS**, у улици Краља Александра 130, дакле изнад Вуковог споменика. Ту су одржани први договори о оснивању, ту се куцао и прекуцавао наш Статут, а ту су се куцнуле и прве чашице за успешан живот Удружења, а директор агенције господин Добривоје Матовић - Мата је од првог дана један од оснивача. Наравно велику помоћ нам је пружала и Матина најближа сарадница г-ђа Биљана Радуловић, као и остали сарадници агенције: Славка, Ирена, Наташа, Гоца, Зоран. Заиста упоран и вредан колектив, врло професионалан и врло познат у туристичким круговима Београда и Србије. Основан је 1989. године и од тада успешно ради и домаћи и инострани туризам. Поменимо само да сваке године преко ове агенције више десетина младих људи и студената оде у свет на усавршавање језика, стицање даљих квалификација у земље Америке, Енглеске, Шпаније, Француске, Немачке и...

И ове године за ово лето програм **TOP TOURSA** је репрезентативан, изванредно прегледан, информативан, одштампан у боји и под називом "Миленијумско лето 01". Програм говори о изванредним и атрактивним путовањима на Крф и Крит (Грчка), Мармарис и Кушадаси (Турска), Тунис (Хамамет), Шпанија (Палма де Мајорка), изванредни хотели у овим градовима и земљама сигурно ће преко **TOP TOURSA** пружити изванредне услове за одмор и рекреацију. Трудимо се и чинимо максимум да задовољимо укусу и захтеве наше сталне клијентеле, као и свима онима који први пут путују на одмор преко нас - каже нам Мата. И још нешто, Параћинци који путују преко нас, имаће сигурно посебан попуст и погодности, додаје Мата на крају.

ПРОМОЦИЈА МОНОГРАФИЈЕ И ИЗЛОЖБА СЛИКА НЕВЕНЕ ТЕОКАРОВИЋ

Како је најавио први број ПАРАЋИНАЦА, 4. јуна одржана је у Градској библиотеци у Београду промоција монографије Невене Теокаровић. Монографија великог формата, занимљиво приређена, прегледно обухвата обимно и значајно сликарско дело, а врхунски је графички опремљена и реализована у најквалитетнијој колор штампи. Промоцију је отворио Срђан Марковић, кустос Народног музеја у Лесковцу. Станислав - Сташа Живковић, дугогодишњи управник Галерије САНУ зналачки је говорио о сликарском делу ауторке, а монографију је представио Милош Јевтић, публициста. На промоцији је позната књижевница Светлана Велмар Јанковић, евоцирала своје сећање на незаборављене дане детињства проживљене за време кратког боравка у Параћину и селу Чепуру, после бомбардовања Београда на крају Другог светског рата 1944. године.

Наредног дана 5. јуна у простору Етнографског музеја у Београду, средишту у коме се стичу и приказују производи стваралачког духа, приређена је изложба слика Невене Теокаровић. Стилски целовита изложба прегледно је обухватила тридесетогодишњи опус лирски доживљених, а композиционо и колористички експресивно приказаних предела сликаних уљем. Изложбу је отворио и живот и радове сликарке представио познати стваралац у области визуелне уметности професор Стјепан Филеки. Ове промоције биле су и стециште бројних Параћинаца, сада житеља Београда, као и Параћинаца из Параћина.

ВАТРОМЕТ СЕЋАЊА

Уморна, сетна, сребрних власи
Барком сјајном путујем кроз време
У прошлост тихо воде ме часи
А кофер тежак скрива успомене.

Кроз маглу назирем празну луку
Ко да ме чека да празник слави
Узимам кофер из свелих руку
Бетовен шета по мојој глави.

Кофер лагано поклопац диже
Сијасет је познатих ми сени
Ево их ево прилазе све ближе
Ал' главна рола припада мени.

Представу ову ватромет прати
Одјек до под облак шаље

С десна на лево нижу се сати
Теку нежно у прошлост све
даље.

А актера безброј ал једна тајна
Неко је лице под маску скрио
Карневал ипак вртешка сјајна
Романописцу бестселер би
био.

Песма Радмиле Радовић, песникиње која је дуго година живела у Параћину са родитељима и сестрама. Објавила је неколико књига поезије. Из њене збирке "Ватромет сећања" објављујемо истоимену песму.

ДРАГОЦЕНЕ СТРАНИЦЕ

Мирославу Димитријевићу, Параћинцу и писцу од сваковрсног умећа није овог пута због летописачког задатка никако било лако. Његова нова књига "120 година параћинске гимназије" смештена је у галерију духовног развоја овог града па и Србије уз друге институције и културе: библиотеку, позориште, школство уопште. Тиме се и Параћин и његова Гимназија и те како могу да поносе и данас а и у будуће. То је основна ознака ове споменице: да буде и подсетник а и захвалница добрим намерама...

(Извод из рецензије)

ИСТОРИЈА ПАРАЋИНА (средњи век)

Догађаји од IV до IX века, из периода тзв Сеобе народа, не мимоилази моравску долину. У надирању ка југу овде пролазе варварски народи који су знатно допринели паду Римске Империје. Поред Гота, Хуна, Авара ту су и Словени, који су показали веома изражен интерес за насељавање балканских области. За разлику од Авара у чијим су редовима најчешће ратовали, Словени се нерадо враћају у земље преко Дунава, тако да до VII века колонизују Балканско полуострво све до Пелопонеза што подразумева и цело Поморавље. Обиље покретног археолошког материјала, као и очуване остатке монументалних споменика архитектуре у овом крају оставља и позни средњи век. Остатци манастирских комплекса и цркви: Св. Сисоје, црква I, II и III Намасије, Св. Јована Главосека, Петруше, Кресе и Светих Арханђела, као и остатци средњовековног утврђења Петруса, лоцирани су у краткој али веома живописној клисури реке Црнице. Клисуре се налази у крајњим обронцима Кучајскиј планина, које просеца у свом горњем току река Црница. Ова релативно кратка али природним лепотама пребогата река, гради ову клисуру од свог изворишта у селу Сисевцу до села Давидовца. По изласку из клисуре, речни ток наставља долином Велике Мораве у коју се Црница улива неколико километара западно од Параћина. За подизање црквених објеката непознати градитељ користи свако погодно место у клисури...

Из књиге о Параћину

СУСРЕТ СА Г-ђом Др СОФИЈОМ (РАКИЋ) МИЛОРАДОВИЋ

Софија (Ракић) Милорадовић рођена је 01.12.1963. године у Ћуприји. ОШ је завршила у Параћину, а средње усмерено образовање (језички смер - инокоресподент за Руски језик) у Ћуприји. Филозофски факултет у Новом Саду (група за српскохрватски језик и Југословенску књижевност) уписала је 82/83. дипломирала је 09.01.1987. године са просечном оценом 9,86

(просечна оцена из предмета уже струке 10). У фебруару 1987. године уписала је постдипломске студије у Институту за јужнословенске језике Филозофског факултета у Новом Саду, а до краја 1989. положила предвиђена четири испита и предала три предвиђена семинарска рада са просечном оценом 10. Њен рад "Речи у Вуковим речницима забелешене у Србији" добио је 1987. године другу награду на Савезном конкурс за младе лингвисте "Вук у свом времену и данас". Магистарски рад под насловом "Пастирска терминологија кривовирског Тимока" одбранила је 1991. године на Филозофском факултету у Новом Саду са оценом 10. Докторску дисертацију под насловом "Употреба падежа у поморавским говорима Параћинског краја" одбранила је на Филозофском факултету у Новом Саду 26. 04. 2001. године. Ради од 1988. године у Српској академији наука и уметности у Међуакадемском одбору за дијалектолошке атласе САНУ. Стални је члан Удружења Параћинаца од његовог оснивања.

ШТОФАРСКА УЛИЦА ИЗ ПЕДЕСЕТИХ (2)

Звук сирене у 6 сати означавао је почетак рада прве смене и завршетак ноћне. После кратког затишја, крећу домаћице и ђаци према пијаци и школама. Све се понавља у два сата, само у супротном смеру. Вече је било увек живо у улици и двориштима и испуњено грајом деце, која су се играла жмурке и јурке. Недеље су биле дани привлачних мириса из кухиња, уредне одеће и дружење комшија испред кућа уз чашицу. Занимљиво је било масовно истрчавање на улицу, малдих и старих да виде сватове из околних села, који су искићени чезама и фијакерима, уз звуке хармонике и ћемана пратили младенце на венчање. Недеља је била миран дан, ретко се ко у улици тог дана поречкао. Годишња доба као да су се у улици одвијала по устаљеној рецептури. Пролеће је доносило кише, на улицу се навлачило блато са сеоских путева, са сунцем које је доносило у улицу мирисе Јелења, тек процветалог воћа, мирисе оближњих сеоских дворишта, а то се само тада, на неки чудан начин мешало са мирисом вуне и постајало јединствен мирис. Пролеће се завршавало првомајским празницима, када је улица била испуњена свечано обученим радницима и пионирима, са заставама и цвећем. Лето је било време које се проводило на плажама Црнице, између железничког моста и куће Рашића, на пецању и купању на Морави и Буљанки и јурцању деце по улици од јутра до мрака. У лето се чинило да од жеге цела улица трепери, ужарена и прашњава све до доласка цистерне за прање за којом је трчало много раздрагане деце, уживајући у прскању и гажењу по барицама. После тога улица као да је одахнула. Крај лета значио је много ђака у улици, гомилу продаваца лубеница, грожђа и печењака. Јесењи дани су обележили товарење дрва на запрежним возилима са Јухора и камионима из Кучева. Улица је одјекивала свако поподне од цијукања циркулара за сечење дрва, а пре подне од мирнијих звукова тестераша. Улицом су непрестано кружиле паприке, купус, ђакови, корпе. Јесен се завршавала са 29. Новембром, када су на улици ређани низови каблова са сијалицама, паролама и заставама на кућама. Улица је деловала строго и свечарски. Зима је у то време била права зима, са много снега, хладноће и кошаве, са леденим дугачким лулама на стрејама кућа. Улицом су ретко пролазили по неки камион и запрежне санке, па је улица била велико игралиште за грудвање, санкање и клизање. Увече, деца са навученим нанулама преко обуће, правили су огромну клизаљку код рампе, која је на месечини сијала као метал. Зима је младима причињавала велику радост због матинеа и игранки у штофарској мензи, где је свирао чувени "Сиџо". У време почетка игранке, улица је живнула од жагора омладине околних колонија, из града, из интерната текстилне и занатских школа. Менза је била значајнији елемент улице, који јој је дао велику друштвену улогу и углед. Ту су одржаване приредбе аматерских друштава, са фолклором, песмама, рецитовањем. Ту је одржана и прва модна ревија, запамћена по раскошној глохнастој хаљини од тафта на младој прелепој глумици аматерског позоришта. Онда су поново и поново почела да се нижу годишња доба. Улица је нешто губила, нешто додавала и све је то постало другачије. Да ли је то боље, лепше и духовније не знам, јер моја улица остала је моја улица из педесетих.?!

З.К.

ПРОСЛАВА ПЕДЕСЕТОГОДИШЊИЦЕ МАТУРЕ (2)

Почетком октобра ауто-пут је постао непроходан. До Параћина се није могло, а прослава се није могла одложити. Није било друге - прославу смо одржали у два дела. Први део одржан је утврђеног дана у Београду, у хотелу "Парк", на Славији. После пар дана одржан је у Параћину и други део прославе.

Скуп у Београду отворио је правим речима др Момир Стефановић, а на крају веома присним речима говорио је професор Властимир Матејић. Тако смо у атмосфери срдачности и са сетом евоцирали успомене из ђачких дана и веселили се. Нарочито што смо сва бурна времена и тада и сада срећно подељено пребродили. Нешто мало сопственом заслугом, много више наших родитеља и васпитача, можда највише истинском мудрошћу самог живота. У таквом расположењу свако од нас је испричао по једно лепо сећање из ђачких дана. Можда ћемо неке од њих једном испричати и вама.

Наша драга Нина Сергејевна Дудњиков - Нестаренко после полувековног одсуства обратила нам се кристално чистим, беспрекорно очуваним српским језиком, а своје слово је завршила само једном руском речју која се не преводи: "Спасиба". Зато је у Параћину од својих другова и пријатеља дочекана стиховима Пушкина и Јесењина које је на руском упутио наш Петар Андрејић, професор.

На крају: **"Време неумитно тече 1951 - 2001. године. И ова генерација прославила је педесетогодишњицу матуре у Параћину пред школом, а када је почела киша наставили су да кисну здрави и весели"**.

ПАРАЋИНАЦ их поздравља и частита.

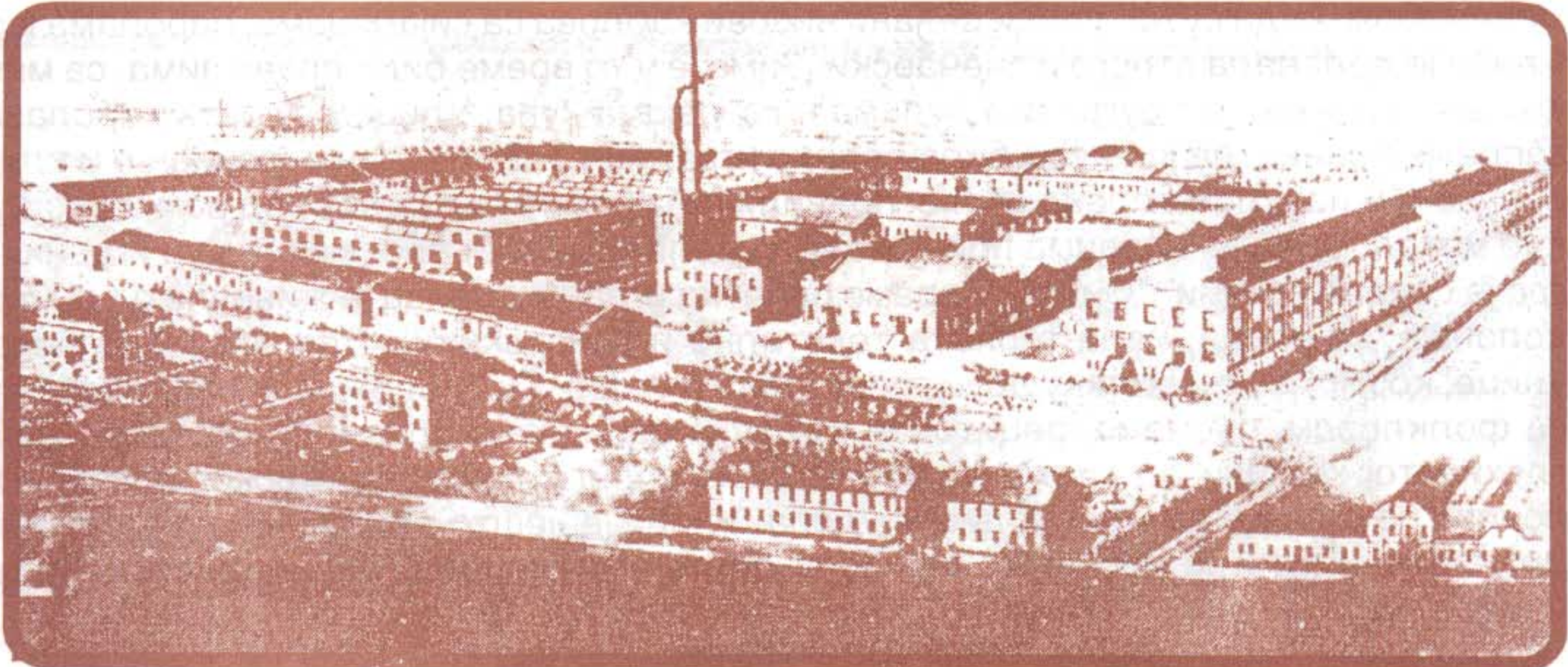
ВЕСТИ ИЗ ГРАДА НА ЦРНИЦИ ИЗВИЊЕЊЕ!

МЕДАЉА ЗА ВОДКУ ПЕТРУС

На овогодишњем новосадском сајму између бројних излагача, своје производе изложило је и предузеће "РИВИС" из Параћина. Према оцени жирија водка "ПЕТРУС" и вино СМЕДЕРЕВКА окитили су се бронзаним медаљама. Ова признања директору предузећа Радиши Лукићу биће свечано уручена накнадно.

ВЛАДАН РАКИЋ ПРВИ ПЕСНИК ДИЈАСПОРЕ

Рођен је 1960. године у Плани, а већ више од 10 год. живи у Берлину. У Параћину је 1990. објавио збирку песама "Вечно Косово и заискрења", а недавно му је из штампе изашла и друга књига поезије "Србија над Берлином", за коју је добио прву награду на Четвртном сабору писаца из дијаспоре.

ИЗГРАДЊА ЦРКВЕ У ЧЕПУРУ

Црква Св. Илије у Чепуру наставља да се гради. Ускоро ће бити завршен и кров. Ових дана се очекује постављање звона, а највероватније 2. августа биће подигнут Крст. Наставак изградње омогућили су добротинитељи.

ПАРАЋИНСКЕ БАЛЕРИНЕ НА РТС-У

Пре десет година у децембру прве балетске кораке направиле су мале параћинске балерине у приватној школи класичног балета г-ђе Магде Петровић. Ово је јединствена школа у Србији јер се класични балет изучава у Београду и Новом Саду. То је био разлог да РТС снимити специјалну емисију о овој школи коју ћемо видети идућег месеца.

Наше је гласило скромног обима, па ипак су и редакција и штампарија морале да уложе знатан труд у обележавању садржаја форме првог броја. Изашао је у договорено време и још неосушен стигао на наш прошломесечни скуп. Али у временском теснацу поткрао нам се приличан број правописних и штампарских грешака. У немогућности да у овом броју објавимо исправку свих из претходног броја, редакција уместо исправки упућује извињење својим читаоцима уз објашњење да све те грешке нису настале због тешкоћа које прате сваки почетак, још мање из непажње и небриге, него у настојању да се већ једном започне издавање ПАРЋИНАЦА. Без могућности да многе текстове откуцамо принуђени смо да их у рукопису без коректуре и лектуре предајемо у припрему за штампу. Верујемо да нам из ових разлога читаоци неће замерити на учињене пропусте, већ ће своје гласило подржавати и својом сарадњом побољшавати.

Редакциони одбор

ИН МЕМОРИАМ

НАШ ЧЛАН

Милушка Петровић, рођена Жунић
1930. - 2001.

У младости, у тешким и оскудним временима током и после Другог светског рата, неисцрпном виталношћу, вољом и чврстином борила се са немилосрдном болешћу, да би цео свој живот посветила преданом раду, породици и својим најближим.

НАШ ЧЛАН

Мирослава Мира Бошковић, рођ. Јовановић
1928. - 2001.

Своје најбоље знање, афинитете и енергију уградила је у оснивање Галерије Самоуких ликовних уметника, данас Музеј наивне уметности у Јагодини.

Удружење

ОДЈЕЦИ

У БЕОГРАДУ ИЗАШЛО НОВО ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ПАРАЋИНАЦА И ПРИЈАТЕЉА ПАРАЋИНА

"ПАРАЋИНАЦ" КАО ВЕЗА СА ЗАВИЧАЈЕМ

УМЕСТО УВОДНИКА

Удружење параћинаца и пријатеља Параћина, основано је 1989. године. Циљ његовог постојања је очување историје и културе Параћина, као и подстицање његовог развоја. Удружење објављује гласило "Параћинац" и организује различите активности и пројекте.

ИЗБОР ИЗ СТАТУТА УДРУЖЕЊА

Удружење параћинаца и пријатеља Параћина је правно лице које има циљ очувања историје и културе Параћина, као и подстицање његовог развоја. Удружење објављује гласило "Параћинац" и организује различите активности и пројекте.

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина - "Параћинац" коначно се појавило из штампе, а по одлуци донешеној на оснивачкој скупштини удружења од 28. новембра 2000. године. Уводник за први број билтена који

ће служити као веза између Параћина и одсељених Параћинаца и њихових потомака, написао је примаријус др Миодраг Стефановић, а лист је одштампан у Приватној штампарији "МАКОМ" власника Марјана Смиљанића, такође нашег земљака. Главни и одговорни уредник "Параћинаца" Никола Корбутовски потрудио се већ у првом броју да лист има све занимљиве садржаје и рубрике и на тај начин скицирао будућу концепцију овог врло занимљивог и вредног гласила. Редакциони одбор, поред Николе Корбутовског чине још: Бранко Куцина, Бранко Радовић, Момир Стефановић и Марина Ћираковић Кожегинац. "Параћинац" позива све читаоце на сарадњу, а његова адреса гласи: "ТОП ТУРС", Булевар Краља Александра 130, Београд.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавамо све чланове удружења да се наш Параћинац може добити у агенцији **TOP TOURS**, Београд, Краља Александра 130, или у Пресс центру Трг републике 6/3 код Марине Ћираковић - Кожегинац.

КАЛЕНДАР САСТАНАКА УДРУЖЕЊА

- Уторак, 26. јун
- Уторак, 31. јул
- Уторак, 28. август (Велика Госпојина)
- Уторак, 25. септембар

Саатанци се одржавају, већ по традицији у башти ресторана "Парк", код Калемегдана, са почетком у 19. часова, а у случају невремена у истом ресторану али у затвореној просторији.

SAN GREGO
ПАРАЋИН
Краља Петра I 83 035 56 88 66

НЕ ЗАБОРАВИТЕ ...
ДОБИТЕ ...

TOP TOURS
OSNOVAN 1989.
Turistička organizacija profesionalaca

011/450-452, 452-590

БИРАМО ДАН ГРАДА ПАРАЋИНА

Скупштина општине је преко нашег листа покренула иницијативу за установљење Дана града Параћина и грађанима нуди три релевантна историјска датума из шестовековне прошлости града на Црници, а један од њих би убудуће требало да се обележава као празник нашег места, уместо досадашњег 13. октобра - Дана ослобођења. Заокруживањем једног предлога, грађани ће на овај најдемократскији начин моћи да сами изабере дан свога града који ће се обележавати без икаквих идеолошких предзнака.

- ГЛАСАМ ЗА**
1. ПРЕДЛОГ: 27. септембар 1375. године када се Параћин први пут помиње у историји као "Паракинов брод"
 2. ПРЕДЛОГ: 10. јун 1833. године када је Параћин припојен слободној Милошевој Србији
 3. ПРЕДЛОГ: 16. јуни 1866. године, када је кнез Михајло Обреновић својим указом прогласио Параћин варошицом.

Шаље: _____

Адреса пошиљаоца _____

"ВОЛАН" Д.О.О.
ПАРАЋИН
Немањина бб
035 / 568-000

Нуди:
Гуме свих димензија,
акумулаторе, моторна уља,
моторе и бицикле

Гласачке листиће можете донети лично или послати на адресу: Скупштине општине или Редакцији "14 дана".

"САМУРАЈИ" НА ТРОНУ

Каратисти "Самураја" из Г. Мутнице не престају да нижу успехе. Најновије лепе вести стижу са међународног турнира "Београд опен 2001. год" где су каратисти "Самураја" освојили две медаље: златну и сребрену. Златну медаљу у конкуренцији 2000 такмичара из 12 земаља освојио је Иван Милосављевић у категорији нада, победивши актуелног првака Европе из Словачке репрезентације. Сребро је заблистало на грудима Милоша Војиновића у категорији старијих пионира. Запажен резултат је остварио и Младен Војиновић са петим местом у категорији пионира. Сва три такмичара добила су позив од савезног селектора за учешће на Балканском и Европском првенству у каратеу.

Д. Младеновић

1. Звездара	90
2. Хајдук	86
3. Дубочица	64
4. ОФК Ниш	63
5. ЈЕДИНСТВО	55
6. Напредак	54
7. Београд	53
8. БСК	52
9. Железничар	49
10. Мл. радник	48
11. Житорађа	47
12. Раднички	47
13. Трајал	38
14. Вучје	34
15. Рудар (А)	32
16. Бор	30
17. Рудар (К)	27
18. Темнић	10

ДОМИНАЦИЈА ПАРАЋИНСКЕ ДЕЦЕ

Такмичење у Окружној лиги пионира одавно је завршено. Велики успех параћинских представника који су заузели прва три места. На првом месту нашли су се пионери "Јединства" из Параћина који су сакупили 42 бода, на другом месту пионери "СФС Борца" са 31 бодом, док је трећа била екипа "Цемент" из Поповца са 29 бодова. Доказ да је Параћин фудбалски град је и успех најмлађих такмичара који су били супериорнији у односу на своје вршњаке из Ђуприје, Деспотовца, Ресавице, Крушара и Миљиве. Иако су у овим тешким временима веома тешко остварују услови за спорт, па и за фудбал, клубови Параћинске општине су пронашли средства да омогуће добре

услове за рад, што је резултирало и добрим резултатима. Ова сезона је афирмисала и младе тренере, па је тако Слободан Милошевић тренер пионира Јединста најавио велику перспективу, као и Миодраг Павловић тренер пионира ФК "Цемент". Све у свему, Параћин не треба да брине ни за будуће играче, а може се подичити и тренерским кадром.

Захваљујемо се на помоћи, сарадњи и разумевању појединцима и колективима који су помогли у реализацији овог билтена и позивамо нове на будућу сарадњу.

РЕСТОРАН
ПАРК
ПАРИСКА 12 ТЕЛ 621636

 doо "ALFA 75"
PARAĆIN

РЕЗЕРВНИ ДЕЛОВИ ЗА ПРИВРЕДНА ВОЗИЛА
FAP, TAM, MERCEDES, ZASTAVA, RABA MAN

Smiljančić Slobodan
(власник)

Ул. Војводе Мишића 74/1
Тел.: 035/ 568-103

Куќ: 035/ 567-248
Мобтел: 064/ 142-7185

TURISTIČKA AGENCIJA
PLAVA PTICA

НЕКРЕТНИНЕ
ОСИГУРАЊЕ

99 41 79/ 436 70 28

99 41 76/ 336 70 28

99 41 21/ 635 39 31

СПОРТСКА ОПРЕМА
НЕОНСКЕ РЕКЛАМЕ

035/569-509

035/569-609

063/600-138

MI RADIMO ZA VAS!
PARAĆIN - TOME ŽIVANOVIĆA 16

Прва приватна ветеринарска
амбуланта "Радовић"
основана у прошлом веку

Dr Ниџоља Радовић
- ветеринар -

ПАРАЋИН, Теслина бб
Карађорђево брдо

Тел. 035/ 561-119
Тел. 035/ 569-119
nradovic@ptt.yu

МАКОМ
БЕОГРАД

TOP TOURS

OSNOVAN 1989.

Turistička organizacija profesionalaca

Сасијанак: свакој последњеј уторка у месецу у ресторану "Парк" - Београд

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина, Београд.

Редакцијски одбор: Никола Корбутовски (главни уредник), Бранко Куцина, Бранко Радовић, Момир Стефановић и Марина Ђираковић Кожегинац (секретар редакције). Адреса: "TOP TOURS", Булевар Краља Александра 130, Београд

Техничка припрема и уређење: Асмир Салетовић, Марјан Смиљанић

Графичка реализација: "МАКОМ" Београд Јагићева 5